

Lolland-Falsters grundvand er i fare

Af Jørgen Stæhr

Energistyrelsen modtog den 17. maj 2016 en ansøgning fra Nail Resources Denmark B.V. om en tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter og den 1. september 2016 om en tilladelse til efterforskning og indvinding af geotermisk energi til fjernvarmeomfattende det samme område på hovedparten af Lolland-Falster.

Energiminister Lars Chr. Lilleholt (V) som er positiv overfor projekterne har forelagt sagen for Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg, og så snart et flertal i folketinget giver tilladelserne vil ministeren meddele dette til ansøgeren.

Lars Chr. Lilleholt skriver klart og utvetydigt til Folketinget: Alle tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter og geotermisk energi kan føre til behov for frakturering både i efterforskningsfasen og en eventuelt senere indvindingsfase. Det bemærkes i den forbindelse, at mens frakturering generelt er en forudsætning for udnyttelse af skifergas, anvendes teknikken også i et vist omfang i forbindelse med indvinding fra de mere kendte reservoirtyper i f.eks sandstenslag og kalkstenslag. Det er der en række eksempler på både fra Nordsøen og fra en række olie/gas projekter på land i Europa jf. Klima-, energi- og bygningsministerens svar på spm59, KEB alm. Del 2012-13. Det kan derfor ikke udelukkes, at anvendelse af frakturering kan blive aktuel, hvis der gøres fund af kulbrinter. Konkrete arbejder, som eksempelvis frakturering vil skulle godkendes efter bestemmelserne i undergrundsloven og miljølovgivningen, og hvis miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn ikke kan opfyldes, godkendes aktiviteten ikke, jf. Afsnit 4.

Men man skal være ualmindelig blåøjet hvis man forestiller sig at aktiviteten ikke godkendes, da det jo ville være komplet idioti såfremt Folketinget med åbne øjne giver en tilladelse til eftersøgning og udvinding, vel vidende at frakturering (jævnfør ovenstående) ikke kan udelukkes hvis der gøres fund af kulbrinter.

Men er det da så slemt hvis man tillader hydraulisk frakturering eller fracking som det også kaldes? Og svaret på det spørgsmål er et rungende ja. Det er særdeles slemt.

Fracking er en teknik hvor enorme mængder sand og kemikalievand presses ned mellem skiferlagene, for derved at forsøge at presse lommer af olie og naturgas op. Kemikalievandet indeholder et utal af giftige kemiske forbindelser, og kan fx indeholde radioaktive stoffer. Metoden er stærkt omdiskuteret i de fleste lande i Europa funderet i en velbegrunnet frygt for uoprettelig forurening af grundvandet.

Greenpeace advarer om konsekvenserne, hvis Lilleholts beslutning føres ud i livet, særligt fordi fracking i Danmark ikke blot udgør en risiko for det lokale drikkevand, men også for det globale klima: "At give grønt lys til at lede efter olie og gas i undergrunden på Lolland og Falster vil være hovedrystende i en tid, hvor det er nødvendigt, at vi hurtigst muligt nedbringer brugen af de klimaskadelige brændsler. Det giver simpelthen ingen mening at åbne op for helt nye jagtmarker, når over 80 % af den kul, olie og gas, der allerede er fundet i verden, skal forblive i undergrunden, hvis Paris-aftalen skal opfyldes," siger klimapolitisk rådgiver i Greenpeace Tarjei Haaland.

Selv om al korrespondance om denne sag kun omtaler Lolland-Falster så er det stærkt foruroligende at kortet der viser det område, hvor der eventuelt bliver givet tilladelse til at bore efter olie og dermed anvendelse af fracking, tilsyneladende også omfatter Bogø.